

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Pakistan ve Bangladeş Arasındaki İlişkiler!

Haber:

İslam Uleması Cemiyeti Partisi lideri Mevlâna Fazlur-Rahman Salı günü yaptığı açıklamada, Pakistan'ın acı hatıraları geride bıraktığını söyledi ve son zamanlarda iki ülke arasındaki ilişkilerin ısınmasının gölgesinde Bangladeş ile yeni bir gelecek inşa edilmesine teşvik etti. (Ajanslar)

Yorum:

İslamabad ile Dakka arasındaki ilişkilerde bir iyileşme olduğuna ve bu ilişkilerin üst düzey askeri toplantıları ve siyasi ziyaretleri kapsadığına işaret eden son dönemdeki yoğun faaliyetler incelendiğinde bu, iki ülke arasındaki yakınlaşmanın bir işareti değildir, aksine gözlere kum serpmekten ibaret olup bununla ümmetin aşmak istediği bölünmelerin pekiştirilmesi amaçlanmaktadır. Nitekim bu haber, geçen yıl Ağustos ayında Bangladeş'te patlak veren halk ayaklanmasının ardından, ikili ilişkiler ve ticaretin belirgin bir iyileşmeye tanık olunduğunu teyit etmektedir; nitekim Pakistan Genelkurmay Başkanı General Sahir Şemşad Mirza, Bangladeş'i ziyaret etmiş, Bangladeş Hava Kuvvetleri ve Donanma Komutanları ile savunma ve güvenlik alanlarında işbirliğini geliştirme sözü vermiş ve her iki taraf da aralarındaki askeri ilişkilerin genişletilmesi konusunda iyimser olduklarını ifade etmişler ve egemen eşitlik ve karşılıklı saygı temelinde ilişkileri derinleştirme taahhütlerini vurgulamışlardır.

Ancak ortak inanç ve askeri işbirliğine ilişkin bu teyitler, ulus devletin modern ulusal sınırları içinde kalmaktadır. Bu arada Pakistan ve Bangladeş'teki askeri liderler, dış etkilere karşı bekalarını korumak için kalıcı bir ortaklığa olan ihtiyacı vurgularken, geçtiğimiz on yıllar bağlamında bakıldığında bu yerel odaklanmanın içinin boş olduğu görülmektedir.

Ümmet, Gazze'de yaşanan korkunç soykırım sahnesine tanık olmuştur; zira İslam beldeleri arasında ulusal bölünmeler, bu ülkeler büyük savunma kapasitelerine sahip olmalarına rağmen anlamlı birleşik bir askeri tepki verilmesini engellemiştir; dolayısıyla ulusal sınırlar hareketsizliği dayatmış ve Müslümanların birleşik bedeninin ihtiyaçlarına karşın egemen eşitliğin önceliğini güçlendirmiştir. Buna karşılık bu Müslüman ülkelerinden herhangi biri doğrudan bir saldırıya maruz kaldığında, onun anında ve uygun bir tepkisi olmuş ve gücünün varlığını kanıtlamıştır; ancak kolektif siyasi irade, sömürgeci İngilizlerin bölge geneline dayattığı sınırlar nedeniyle felç olmuştur.

1924 yılında Hilafetin yıkılmasından bu yana ümmetin başına gelen bu ulusal bölünmelerin yıkıcı doğasını kabul etmenin zamanı gelmiştir. Nitekim Allah Subhanehu ve Teala bize, vahdeti farz kılmış ve bölünmemizi de haram kılmıştır; zira şöyle buyurmuştur: **“Hep birlikte Allah'ın ipine (İslam'a) sımsıkı yapışın; parçalanmayın.”** [Al-i İmran 103] Allah'ın hakkında bizleri uyardığı bölünmeler arasında bu yapay ulusal bölünmeler de yer almaktadır. Karşılıklı saygı anlaşmalarıyla sınırlı olan bu geçici askeri işbirlikleri, bölünmüş devletlerin egemenliğini pekiştirmek için olup bu da Müslümanların özlem duyduğu gerçek vahdeti gizleyen bir arayüzden başka bir şey değildir. Bu gerçeği idrak etmenin ve Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in açık metodunu takip ederek fikri çatışma ve siyasi mücadele yoluyla bu gerçeği değiştirmemizin zamanı gelmiştir. Vahdet, birlik demek değildir; bu yüzden çağrının, işbirliği içinde olan ülkelere değil, Nübüvvet Minhacı üzere Hilafete olması gerekir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Seyfeddin İrfan – Pakistan